

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

VIKTOR E. FRANKL IN PINCHAS LAPIDE: ISKANJE BOGA IN VPRAŠANJE SMISLA

Različne smeri na večni poti iskanja resnice

Kaj ostane človeku, ko se svet podre in odgovorov ni? V tem iskrenem srečanju dveh izjemnih mislecev – psihiatra, ki je preživel koncentracijska taborišča, in teologa, ki išče smisel v veri – se odpira pogovor o življenju, odgovornosti in upanju. Je mogoče verovati po trpljenju? Je smisel nekaj, kar najdemo – ali nekaj, kar ustvarimo? Dialog odpira več vprašanj, kot ponuja odgovorov, a prav v tem je njegova moč.

V tej izjemni knjigi se srečata Viktor Frankl, nevrolog, psihiater, filozof, utemeljitelj logoterapije in preživeli holokavsta, ter Pinchas Lapide, judovski teolog in zgodovinar, v odkritem pogovoru o Bogu, veri, trpljenju in smislu. Sprašujeta se, kako človek po katastrofi, kot je bil Auschwitz, sploh še lahko veruje. Frankl izhaja iz psihoterapevtske perspektive in poudarja človekovo notranjo svobodo pri iskanju smisla tudi v trpljenju, medtem ko Lapide izpostavlja pomen vere v Boga kot človekovega zgodovinskega sopotnika. Njun dialog se giblje med eksistencialno filozofijo, teologijo in življenjskimi izkušnjami, pri čemer ne ponujata enoznačnih odgovorov, temveč odpirata prostor za razmislek, dvom in iskanje. Ključno vprašanje ni »Ali Bog obstaja?«, temveč: Kako človek v veri (ali brez nje) najde smisel življenja? Knjiga ni teološki traktat, ampak iskren pogovor dveh modrih mož, ki sta – vsak s svojega zornega kota – zazrta v človekovo iskanje presežnega in smiselnega odgovora na izzive sodobnega sveta. Za vse, ki iščejo globlji smisel življenja, za tiste, ki se sprašujejo o Bogu v svetu trpljenja, in za bralce, ki cenijo spoštljiv, iskren dialog med različnimi pogledi – verujočimi in dvomečimi, judovskimi in krščanskimi, osebnimi in akademskimi.

Podatki o knjigi:

- Naslov: Iskanje Boga in vprašanje smisla
- Zbirka: Smisel
- Avtorja: Viktor E. Frankl in Pinchas Lapide
- Spremn beseda: dr. Jože Ramovš
- Prevedel: Rudi Meden
- Urednica: Mag. phil. Barbara Žnideršič
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 168
- ISBN: 978-961-278-766-0
- Cena: 25,00 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2025 sofinancira

JAK
JAVNA
AGENCIJA ZA
KNJIGO RS

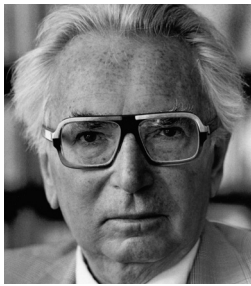
Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

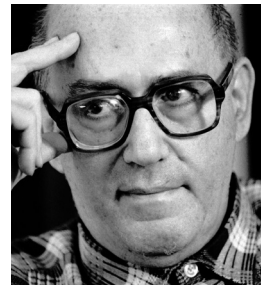
O avtorjih

Vir: © PictureDesk by APA

Viktor E. Frankl (1905–1997) je bil avstrijski nevrolog, psihiater, filozof in utemeljitelj logoterapije, tretje dunajske psihoterapevtske šole. Med drugo svetovno vojno je kot Jud preživel tri leta v koncentracijskih taboriščih. Po vojni je postal predstojnik nevrološke klinike na Dunaju in predaval na univerzah Harvard, Stanford, Dallas in Pittsburgh. Na predavateljskih potovanjih po Evropi je poleg Amerike obšel tudi Avstralijo, Azijo in Afriko ter prejel številne častne doktorate in nagrade. Napisal je 40 knjig, ki so jih prevedli v več kot 50 jezikov. Njegovo delo ostaja temeljno za razumevanje človekovega iskanja smisla.

Pinchas Lapide (1922–1997) je bil judovski teolog, zgodovinar in religiolog. Mladost je preživel na rodnem Dunaju, med nacistično vladavino pa je z družino pobegnil v Palestino, kjer je kasneje sodeloval pri oblikovanju izraelske države. Deloval je kot izraelski konzul in tiskovni ataše izraelske vlade v Milanu ter se posvetil medverskemu razumevanju in spravi med judi in kristjani. Od sedemdesetih let prejšnjega stoletja je kot eden izmed Judov, ki so preživeli holokavst, živel v Nemčiji. Predaval je na univerzah v Izraelu, Nemčiji, Avstriji in Švici. Bil je glasen zagovornik dialoga, spoštovanja zgodovinskih dejstev in iskanja skupnih točk med religijami. S številnimi publikacijami je zaslužen za krščansko-judovski dialog.

Vir: © Christoph Rau

Odlomki iz knjige

Frankl *Kdo lahko reče, da res »veruje«? Po mojem ne morem reči, da verujem. Ampak do spoznanja relativne nepomembnosti »izpovedovanja« Boga prideš šele potem, ko postaneš cel človek. Vem pa, kako sem nekoč gledal esesovskega paznika, natanko se še spominjam, kje, pred katero barako, je stal ... in kako sem – ne vem s katerimi besedami – globoko v sebi pomislil: »A si ti to videl, poglej vendar!« Ter se nemočno ozrl kvišku ... Sem takrat govoril sam s sabo ali z Bogom? Nikjer nikogar, v meni pa se je, odkrito povedano, od ogorčenja nekaj naježilo. »Kako to vendar more biti?« sem v obupu sam pri sebi kriknil – komu je veljal ta krik, meni, Viktorju Franklu, meni samemu – ali Bogu? Mogoče sem takrat v taborišču celo rekel: »Ali si to videl, Bog?« Tega več ne vem. Ampak kako to imenujete, ali temu rečete Bog ali ne, je tu zgolj nekaj drugotnega.*

Lapide *Lahko bi tudi rekli: če o teologiji ne bi bilo nikakršnega dvoma, kje bi bila potem tveganost pristne vere, ki je človekova najbolj človeška značilnost? Sam po sebi je človek nekaj precej nemarnega, kup gnoja, brezdilaka opica, agresivni sesalec, ki se na svet rodi v porodnih bolečinah*

Frankl *... in nima za to agresivnost nikakršnih zaviralnih mehanizmov, tako kot jih ima vsaka spodobna žival.*

Lapide *Točno. Živali so v marsičem bolj »človeške« od nas dvonožcev, ki svoje kratko življenje začnemo v porodnih bolečinah in ga končamo z zadnjim hropļajem. In smo še tako ošabni in predrzni, da si vzdevamo ime homo sapiens, umni, misleči človek. Pri tem pa pozabljamo, da konec koncev ne moremo misliti, ne da bi hkrati verjeli. In celo znanstvenik, ki razmišlja popolnoma sekularno, ima za osnovo svoje miselne zgradbe navsezadnje nesporno aksiomatiko, ki se ne uklanja logiki, niti je ni mogoče razumsko dokazati ali ovreči. Spomnimo se samo, da fiziki še vedno ne znajo definirati življenja, da astronomi še vedno ugibajo o tem, kako staro in obsežno je vesolje, in da psihologi, kot ste mi povedali, še vedno ne vedo, kaj je pravzaprav shizofrenija ali kako jo je mogoče zares popolnoma pozdraviti.*

(Str. 106–107)